

٣- نشر فكر الثورة الإسلامية:

٣- گسترش فکری نهضت اسلامی:

الثورة الإسلامية هي ثورة محمد بن عبد الله والمؤمنين والمستضعفين على طواغيت زمانه، أمثال أبي سفيان وكسرى وقيصر وأعدائهم، ولن تنتهي هذه الثورة حتى يقول كل من على الأرض (لا إله إلا الله، محمد رسول الله)، ويتحقق العدل الإلهي وينبسط على كل أرجاء المعمورة على يد مهدي هذه الأمة (ع).

نهضت اسلامی همان نهضت حضرت محمد بن عبدالله (ص) و مؤمنین و مستضعفین علیه طاغوتیان زمان خودشان مانند ابوسفیان، کسری و قیصر و أعوان و انصارشان است. این نهضت به پایان نمی‌رسد، مگر اینکه همه مردم روی زمین کلمه (لا اله الا الله، محمد رسول الله) را سر بدهند که به دست مهدي این امت (ع) در تمام نقاط جهان گسترش می‌یابد.

ولا يشك مسلم أنّ ثورة الحسين (ع) هي استمرار لثورة الرسول حيث قال في الحديث المشهور: (حسين مني) [131].

مسلمان تردید نمی‌کند که نهضت امام حسین (ع) ادامه نهضت پیامبر (ص) است، همان‌طور که در حدیث مشهور می‌فرمایند: (حسین از من است). (2).

فثورة الحسين (ع) هي ثورة حزب الله وجنوده على الطاغوت وحزبه، وخروج الحسين (ع) هو خروج الرسول في شخص ولده الحسين (ع) سيد شباب أهل الجنة.

نهضت امام حسین (ع) همان نهضت حزب خدا و یارانش علیه طاغوت و حزب اوست؛ همچنین خروج امام حسین (ع) همان خروج پیامبر خدا (ص) اما در شخصیت پسرش حسین (ع) است که آقای جوانان بهشت می‌باشد.

لم يكن خروج الحسين (ع) ليحقق نصراً عسكرياً في ساحة المعركة وهو يعلم أنّ معه سبعين رجلاً أو يزيدون قليلاً، بل إنّ الحسين (ع) خرج بعهد من جده رسول الله وكان يعلم أنّه سيقتل ويقتل أصحابه وولده حتى الرضيع، وتسبى النساء وفيهن زينب بنت فاطمة بنت رسول الله .

خروج امام حسين (ع) با هدف به دست آوردن پیروزی نظامی در میدان جنگ نبود، زیرا فقط هفتادوچند نفر با او بودند. حسین (ع) با سفارش و عهدهی از جانب جدش رسول خدا (ص) خروج کرد و به خوبی آگاه بود که کشته خواهد شد و یارانش و حتی فرزند شیرخوارش نیز به قتل می‌رسند و همچنین زنانش که بین آن‌ها زینب دختر فاطمه دختر رسول خدا (ص) حضور داشت نیز به اسارت خواهند رفت.

إنّ ثورة الحسين (ع) استهدفت إحياء الثورة الإسلامية المحمدية وحققتها الإصلاحية التي كان الأمويون يريدون تحويلها إلى مجرد نهضة عسكرية لإقامة إمبراطورية عربية باسم الإسلام، فجاءت نهضة الحسين (ع) لتقول للناس جميعاً في كل مكان وزمان إنّ الإسلام لا يستهدف إقامة إمبراطورية عربية أو إسلامية.

قیام حسین (ع) با هدف احیای نهضت اسلامی محمدی صورت گرفت و حقیقتی اصلاح‌گرایانه داشت؛ اما بنی امیه خواهان تبدیل این هدف به یک شورش نظامی بودند تا به این وسیله یک امپراتوری عربی به اسم اسلام برقرار نمایند. نهضت حسین (ع) آمد تا به مردم در هر مکان و زمان، اعلام دارد که اسلام هدف برپایی امپراتوری عربی را در سر ندارد.

إنّ هدف الإسلام هو أن يقول كل من على الأرض: (لا إله إلا الله).

هدف اسلام این است که همه مردم روی زمین (لا اله الا الله) بگویند.

إنّ هدف الإسلام هو إقامة العدل الإلهي على الأرض.

هدف اسلام، برپاداشتن عدل الهی در زمین است.

جاءت ثورة الحسين (ع) لتعلن براءة الله سبحانه وتعالى ورسوله من الحكام الذين تسلطوا على هذه الأمة، وأبعدوا خلفاء الله في أرضه أوصياء محمد الأئمة الاثني عشر عن الحكم.

نهضت امام حسین (ع) آمد تا برائت خداوند سبحان و رسولش (ص) از حاکمان ظالمی که بر این امت مسلط شده و جانشینان خدا در زمینش که همان اوصیای محمد (ص)، امامان دوازده‌گانه (ع) هستند را از حکومت دور کرده بودند، اعلام دارد.

إنّ ما حصل في كربلاء في العاشر من المحرم سنة إحدى وستين للهجرة يؤكد أنّ الأمة الإسلامية ارتدت إلى الجاهلية بعد وفاة النبي ، وكان أعظم مظاهر هذه الردّة هو قتل الحسين ابن علي (عليهما السلام)، ورفع رأسه على رمح، وأسر الوصي الرابع من أوصياء محمد علي بن الحسين (عليهما السلام) وجرّه إلى الشام مكبلاً بالحديد، فكان ما فعلته هذه الأمة مع أوصياء نبيها استكمالاً لما فعله بنو إسرائيل مع أنبيائهم ، إن لم يكن ما فعلته هذه الأمة أنكى وأعظم.

آنچه در روز دهم محرم سال شصت ویک هجری در کربلا حاصل شد، تأکید می‌کند که امت اسلامی بعد از وفات پیامبر (ص) به عصر جاهلیت برگشتند. مهم‌ترین و بارزترین نمونه این بازگشت، کشتن امام حسین (ع) و بالا بردن سر مبارکش بر نیزه و اسیر کردن وصی چهارم از اوصیای پیامبر (ص) علی بن الحسین (ع) و کشانیدن ایشان به شام، آن هم با دست‌های زنجیر شده می‌باشد. آنچه این امت بر سر اوصیای پیامبر (ص) آوردند کامل کننده اعمالی بود که بنی‌اسرائیل بر سر پیامبر خود آورده بود؛ البته اگر ننگین‌تر و بدتر از آن نباشد!

وأصبح ما حصل في كربلاء لعنة على ذلك الجيل من الأمة الإسلامية الذي ارتضى أن يقتل الحسين (ع)، وفي نفس الوقت فهو رحمة لأجيال هذه الأمة التي جاءت بعد مقتل الحسين (ع)، حيث بدأ يتعمق في نفوس الكثيرين فكر الثورة الإسلامية التي وضع خطتها الله سبحانه وتعالى وينفذها محمد وآل محمد من بعده.

ماحصل واقعه کربلا، لعنت بر آن نسلی از امت اسلامی بود که راضی به قتل حسین (ع) شدند و در همان زمان، ایشان (ع) رحمتی برای نسل‌هایی از این امت بود که بعد از شهادت امام حسین (ع) به وجود آمد؛ به این صورت که فکر انقلاب اسلامی در جان‌های بسیاری ریشه دوانید؛ فکری که خداوند سبحان و متعال خطوط آن را ترسیم نمود و محمد (ص) و پس از او، آل محمد (ع) آن را اجرا نمودند.

ونحن اليوم نستوعب هذه الحقيقة؛ لأنها واقع عملي فلا يأتي يوم عاشوراء حتى تسمع الدويّ والعويل يرتفع على كل بقعة في الأرض يتواجد فيها المؤمنون.

امروزه ما این حقیقت را درک می‌کنیم؛ زیرا این واقعه در عمل رخ داد و هنگامی که روز عاشورا فرا می‌رسد نوحه و عزاداری و گریه از هر گوشه زمین که مؤمنی وجود دارد، برمی‌خیزد.

لقد ضحى الحسين (ع) بكل شيء ليصبح أوضح علامات الطريق إلى الله والخروج من التيه الذي وقعت فيه هذه الأمة؛ وليضع الأساس القوي والتمتين الذي يرجع إليه كل مسلم يرفع سيفه بوجه الطواغيت الذين تسلطوا على هذه الأمة ليعيدوها إلى الجاهلية، فثورة الحسين (ع) المحمدية الإسلامية الأصلية استهدفت إصلاح نفوس أبناء هذه الأمة وتهيئة جيل مؤهل لحمل الرسالة الإلهية، جيل رباني يعبد الله ولا يقبل إلا بالقرآن دستوراً وبالمعصوم المعين من الله أو من ينوب عنه حاكماً، فإن كان مقتل الحسين (ع) أمراً عظيماً فإن الهدف منه بقدر تلك العظمة إنه إقامة دولة لا إله إلا الله الكبرى على الأرض، دولة العدل الإلهي بقيادة ابن الحسن عليهما السلام الإمام المهدي المنتظر عجل الله فرجه الشريف.

امام حسين (ع) هر آنچه را که داشت در راه خدا قربانی کرد تا از واضحترین علامت‌های سیر به سوی خدا و خارج شدن از سرگردانی‌ای که بر این امت واقع شد، باشد؛ تا پایه و اساس محکمی برای هر مسلمانی که شمشیر خود را برای مواجهه با طاغوت‌هایی که بر این امت مسلط شده‌اند تا آن را به دوران جاهلیت بازگردانند، باشد. نهضت حسین (ع) نهضت محمدی اسلامی اصیل است که هدف آن اصلاح فرزندان این امت و آماده‌سازی نسلی است که توانایی حمل رسالت الهی را دارند. نسلی ربّانی که خداوند را عبادت می‌کنند و هیچ دستوری را جز دستور قرآن قبول ندارند و حاکمی را جز معصومین (ع) که از طرف خداوند تعیین شده و یا کسانی که نایب آن‌ها هستند نمی‌پذیرند. اگر کشته شدن امام حسین (ع) واقعه‌ای بسیار عظیم است، هدفش نیز به همان اندازه عظیم است که همان برپایی دولت بزرگ (لا اله الا الله) بر روی زمین، دولت عدل الهی به رهبری ابن‌الحسن (ع) امام مهدی منتظر می‌باشد.

[131]- مسند أحمد: ج 4 ص 172، سنن ابن ماجه: ج 1 ص 51.

2- مسند احمد: ج 4، ص 172؛ سنن ابن ماجه: ج 1، ص 51